

Åsnebarnet

- Lindiwe Matshikiza
- Meghan Judge
- Helena Englund-Sarkees
- 3
- svenska SV

Det var en liten flicka som först såg den mystiska gestalten i fjärran.

När gestalten kom närmare såg hon att det var en höggravid kvinna.

Blyg men modig gick den lilla flickan närmare kvinnan. "Vi måste låta henne stanna hos oss", bestämde den lilla flickans folk. "Vi kommer att skydda henne och hennes barn."

Barnet föddes inom kort. "Krysta! Hämta filter!
Vatten! Krrryyyyssta!"

Men när de såg bebisen hoppade de tillbaka av chock. "En åsna?!"

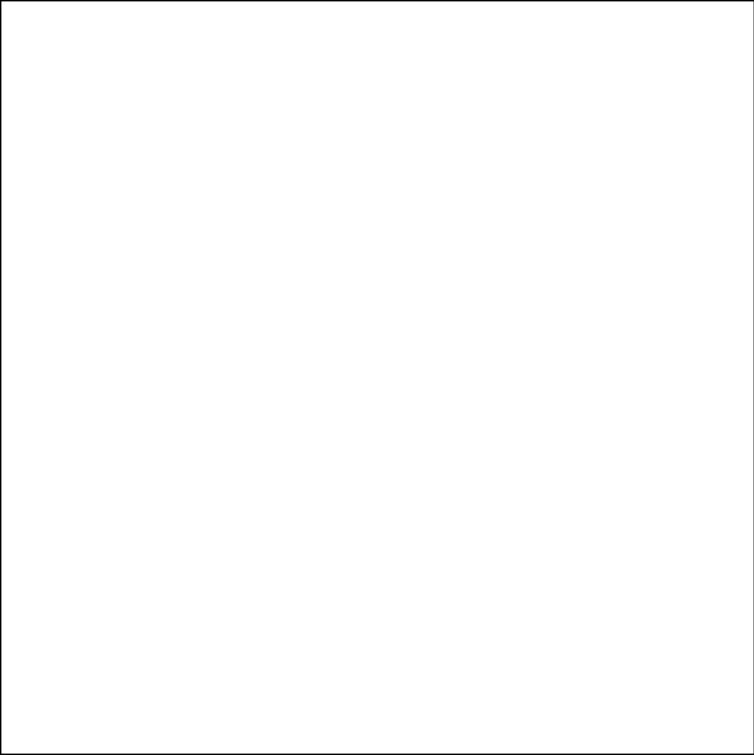
Alla började gräla. "Vi sa att vi skulle skydda mor och barn, och det är det vi kommer att göra", sa en del. "Men de kommer att föra med sig olycka!" sa andra.

Och så blev kvinnan ensam igen. Hon undrade vad hon skulle göra med det här konstiga barnet. Hon undrade vad hon skulle göra med sig själv.

Till slut var hon tvungen att acceptera att han var hennes barn och att hon var hans mor.

Om nu barnet hade fortsatt att vara lika litet hela tiden hade det kanske blivit annorlunda. Men åsnebarnet växte och växte tills han inte längre fick plats på sin mors rygg. Och hur mycket han än försökte kunde han inte bete sig som en människa. Hans mamma var ofta trött och frustrerad. Ibland tvingade hon honom att göra arbete som var menat för djur.

Förvirring och ilska byggdes upp inuti Åsna. Han kunde inte göra det ena och han kunde inte göra det andra. Han kunde inte vara så här och han kunde inte vara så där. Han blev så arg att han en dag sparkade ner sin mamma till marken.

Åsna skämdes. Han började springa så långt bort så fort han kunde.

När han till slut slutade springa, var det natt och Åsna var vilse. "Iaa, iaa?" viskade han ut i mörkret. "Iaa, iaa?" ekade det tillbaka. Han var ensam. Han rullade ihop sig till en boll och föll i en djup och orolig sömn.

Åsna vaknade och upptäckte att en underlig gammal man stirrade ner på honom. Han tittade in i den gamle mannens ögon och började att känna en glimt av hopp.

Åsna stannade kvar med den gamle mannen, som lärde honom många olika sätt att överleva på. Åsna lyssnade och lärde sig saker och det gjorde även den gamle mannen. De hjälpte varandra och skrattade tillsammans.

En morgon bad den gamle mannen Åsna att bära honom till toppen på ett berg.

Högt uppe bland molnen somnade de. Åsna
drömde att hans mamma var sjuk och kallade på
honom. Och när han vaknade...

... hade molnen försvunnit tillsammans med hans vän, den gamle mannen.

Åsna visste äntligen vad han skulle göra.

Åsna hittade sin mamma, ensam och sörjande sitt försvunna barn. De stirrade på varandra en lång stund. Och sedan kramade de varandra mycket hårt.

Åsnan och hans mamma har växt ihop och hittat många sätt att leva sida vid sida på. Sakta har andra familjer bosatt sig överallt runt omkring dem.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Åsnebarnet

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Helena Englund-Sarkees

